

„A Szövetség Tagfelvételi bizottsága részletesen megvitatta felvételi kérelmét, s megállapította, hogy beadott anyaga még nem eléggé érett, kiforratlan.” E bornírt úpusszöveg tulajdonképpen figyelemre méltó tanulsággal is szolgálhat: fényében az „éretlen” és a „kiforratlan” jelzők felfénylenek, az „érett” és „kiforrott” szavak pedig visszakapják eredeti, Lenkétől valóban – szerencsére – oly idegen, enyhén undorító és unalmas jelentésüket.

Én a Père Lachaise óta tudom, hogy Lenke nem szorul segítségre, csak szeretetre, mint mindenki, még a nagyon tehetséges emberek is. Nadar akkor elrejtőzött előlünk. Pedig ha Lenke egyedül keresi, rögtön megtalálja.

Bikácsy Gergely

A HOLMI POSTÁJÁBÓL

Kedves Szabolcs,
mostanában olyan kevés a fordítanivaló, hogy kitaláltam magamnak egy orosz költőt – Sztyc-

pan Pehotnijt –, s hat versét mindjárt le is fordítottam. A szerintem legjobb kettőt küldöm el neked, azaz a *Holminak*, s remélem, belemész/mentek, hogy fordításként jelenjenek meg...

Sok szeretettel üdvözöl

Baka István

Kedves Szabolcs!

Mea culpa! A legjobb, ha így kezdem. Bár te bizonyára megérted (ki, ha te nem?), hogy Anna Moll személye mögé bújva írtam egy kötetet. Mondjam az okot? Olyan verseket akartam közzétenni, amelyeket szívesen olvasnak verset nem olvasó vagy ritkán olvasó emberek is. Gyerekek, felnőttek egyaránt. Ehhez jónak találtam Lee Masters stílusát és ezt a költőnőt. Indítatásom tehát népművelői volt. Bocsánatot kérem – neked sem vallhattam be a titkot, az efféle irodalmi játék nem tűri a részleges rejtőzést.

Tisztelettel üdvözöllek

Nógrádi Gábor

(A *Holmi* 1990. novemberi számában jelent meg Anna Moll négy verse és rövid életrajza.)

A folyóirat a Művelődési és Közoktatási Minisztérium,
az MTA–Soros-alapítvány
és a Central & East European Publishing Project (Oxford)
támogatásával jelenik meg